

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

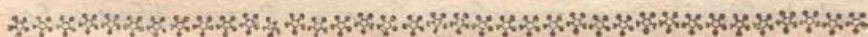
Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. VIII. Censuræ Patrum & Doctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

sententiam posse; jam verò contrarium experimur: si enim, ut dicunt, Papa interim obediendum est, cur non obediunt Leoni X. in Concilio Lateranensi, cur non Eugenio IV. in Florentino, cur non Pio II. aliisque supra productis, qui omnes definiunt Concilium Pontifici subesse, & hujus cum è cathedra docet, sententias nulli errori misceri posse? cur Concilij partes occupant, & quod nullum Concilium ausum est definire, definiunt ipsi, perinde ac si non Concilium tantum supra Papam, sed seipsos supra Concilium attollant, & potestatem ab hoc nunquam usurpatam involent ipsi præcipitâ in Pontificem ejusque auctoritatem sententiâ. Deinde si concedunt decretis fidei à Pontifice factis semel credendum esse, dum interim Concilium cogatur; concedere debent, etiam post Concilium, & semper credendum esse, quia fides nunquam mutatur, & quod semel hoc semper credendum est, cum veritas semper sit eadem, nec vultum variet: & quod heri verum fuit, hoc hodie, hoc cælestinâ, hoc perendie, hoc post centum, post mille annos, semperque verum erit.

§. VIII.

Censuræ Patrum & Doctorum.

Summaria.

1. *Censuræ Gregorij IV. PP. S. Nicolai I. S. Hieronymi, Pelagij PP. Hugonis Etheriani, S. Leonis IX. Francisci Suarez, Melchioris Cani Episc. Canariensis, S. Thomæ, S. Antonini, &c.*
2. *Respond. ad objecta.*

I.

Uæ Patrum de illis sententia fuerit, qui summorum Pontificum de fide aut moribus Decreta eo pratextu, quod errare possint, non observant, totidem nos illorum verbis referemus, nihil ex nostro adjecturi.

Gregorius. IV. in epist. ad Episcopos Gallia, Germania, Europa & per universas Provincias constitutos, quæ habetur in c. preceptis d. 12. Preceptis, inquit, Apostolicis, non durâ superbiâ resistatur, sed per obedientiam, quæ à sancta Romana Ecclesia & Apostolica auctoritate iussa sunt, salutifere impleantur, si eisdem sanctæ Dei Ecclesiæ, quæ est caput vestrum, communionem habere desideratis.

S. Nicolaus I. in epist. ad Mediolanenses, quæque in synodo Oecumenica 8. Act. 1. & 8. confirmata est, habeturque in c. omnes d. 22. Fidem, inquit, violat, qui adversus illam agit, quæ Mater est fidei, & illi contumax invenitur, qui eam cunctis Ecclesiis pratulisse cognoscitur.

S. Hieronymus epist. ad Damasum quæ habetur in c. quoniam 24. q. 1. Ego nullum premium, nisi Christum secutus, Beatitudini tuæ, hoc est, cathedræ Petri communionem consocior: super illam Petram adificatam Ecclesiam scio: quicumque, extra hanc domum agnum comederit, profanus est: si quis in Arca Noë non fuerit, peribit regnante diluvio: quicumque tecum non colligit, spargit, hoc est, qui Christi non est, Antichristi est.

Pelagius PP. in c. quoniam 24. q. 1. Contra Apostolicam sedem temere credentes pessima dividit opinio, quod schisma, specialiter esse denuntiat Augustinus dicens de talibus: Adversus auctoritatem illarum Ecclesiarum, quæ ab Apostolica sede epistolas accipere meruerunt temerè credendo, immanissimum schismatis crimen à se propulsare non poterit.

Hugo Etherianus, qui scripsit sub Alex. III. PP. Vir planè doctissimus in Comment. de Process. spiritus S. l. 3. c. 10. & habetur in biblioth. Patrum: Equum est, ratum habere, quod tanta Ecclesia decernit, quod tantus Pontifex enuntiat. Qui autem primæ sedis, immo totius orbis Præsuli resistunt, Christi dispositioni resistunt, & nisi resipiscant, contumacia iudicio plebentur. Quicumque naviculam Christi spernit, incautè navigat, & nisi plumbeas moles pervicacitatis rejiciat, influent maria.

S. Leo IX. epist. ad Michaellem Patriarcham Constantinop. quam recitat Baronius ad annum MLIV. n. 14. Quid hoc monstri est frater charissimè?

ans. I

e unu

riſſimè? Romana Eccleſia caput & Mater Eccleſiarum, membra & fili-
as non habet? Ex quomodo poteſt dici caput, aut Mater? credimus enim,
propter quod & loquimur, atque conſtanter profiteamur: Romana Eccleſia
adeo non eſt ſola, vel ſicut tu putas, una; ut in toto orbe terrarum, quacunq;
natio diſſentit ſuperbè ab ea, non ſit jam dicenda vel habenda Eccleſia ali-
qua, ſed omnino nulla, quin potiùs Conciliabulum hæreticorum, aut conven-
ticulum ſchiſmaticorum, & Synagoga Sathana.

Franciſcus Suarez in Tr. de fide d. 20. ſect. 3. n. 22. At verò tam de
hac definitione (Bonifacii VIII. in extravag. unam ſanctam de major.
&c.) quàm de aliis decretis Pontificum auſus eſt dictus Rogerus reſponde-
re, non eſſe de fide certum, Pontificem definientem ſine Concilio generali,
non poſſe errare. Sed eſt reſponſio, non ſolum nimis temeraria, ſed etiam er-
ronea: nam licet olim forte aſſe aliqui Doctores Catholici ſine pertinacia in
hoc dubitaverint, vel erraverint; jam verò tam eſt conſtans Eccleſie con-
ſenſus, & Catholicorum Scriptorum concors de hac veritate ſententia, ut
eam in dubium revocare, nullo modo liceat.

Idem Suarez Tr. de fide d. 5. ſect. 8. n. 4. Nihilominus veritas Ca-
tholica eſt, Pontificem definientem ex Cathedra, eſſe regulam fidei, quæ er-
rare non poteſt, quando aliquid authenticè proponit univerſe Eccleſie, tan-
quam de fide divina credendum: ita docem hoc tempore omnes Catholici
Doctores, & cenſeo, eſſe rem de fide certam.

Melchior Canus Epicoſopus Canarienſis, quiſque Concilio Tri-
dentino interfuit, de locis Theolog. l. 6. c. 6. Illud aſſero, ac ſidenter quidem
aſſero, peſtem eos Eccleſie ac perniciem aſſerre, qui aut negant Romanum
Pontificem Petro in fidei doctrinaq; auctoritate ſucceedere, aut cerie aſtruunt
ſummum Eccleſie Paſtorem, quicumque tamen ille ſit, errare in fidei judi-
cio poſſe. Virumque ſcilicet hæretici faciunt; qui verò illis in utroq; re-
pugnant, hi in Eccleſia Catholici habentur. Quamobrem non equidem
intelligo, quoniam conſilio fideles quidam hæreticorum, quàm Catholico-
rum opinionibus favere malint, nam hæretici video quid ſequantur: nem-
pe vivendi docendiq; licentiam, & in his omnibus impunitatem. Et volunt
ſine capite corpus, ut neq; pes, neque mens ſuum officium faciant. Volunt
ſine Paſtore ovæ, ut cùm lupi ipſi ſint, Paſtores tamen eſſe videantur.
Volum ſine iudice lites, ut diſſidiorum nullus finis ſit. Atque ita cùm amo-
to arbitrio adverſus Doctos dimicent, victores à turba judicentur. Tur-
bari demum omnia volunt, quoniam, ut in Hiſpanorum proverbio eſt, tur-
bantium

528 Lib. III. §. VIII. Censura PP. & DD. contra eos,
batum flumen piscatorum est lucrum: nos autem communem Catholicorum sententiam sequamur; tunc enim sequimur, quoniam communis Catholicorum est. Præterquam quod ea sentiunt, quæ sacrarum etiam litterarum testimonia confirmant, Pontificum decreta finiunt, veterum sanctorum chorus concinit, Conciliorum Patres affirmant, Apostolorum traditum probat, perpetuus Ecclesie usus observat.

Adjungi his possunt censura omnium illorum Patrum, qui Concilium universale Papæ submittunt, S. videl. Thomæ, S. Bonaventuræ, S. Antonini, & aliorum quos supra protulimus.

II. Dices: Sanctorum Patrum censuris, quas modò recitavimus, eos tantum perstringi, qui aut à sede Apostolica deficiunt, aut illius decretis non obtemperant; neutrum ab iis fieri, qui Pontificem extra Concilium errare posse dicunt: hanc enim sententiam à Sede Apostolica damnatam non esse, conjungi que cum obsequio, cum reverentia Pontifici debitis.

Resp. Eos qui doctrinam sedem que Romanam erroris insimulant, non gratis id agere, neque ingenij tantum calami que exercendi gratia: sed in opus etiam & praxin micare, còque velut clypeo, quæ à Pontifice decernuntur, sed non placent, repellere: hos verò, ut diximus, graviter à SS. Patribus notari, ut illorum verba, quæ clarissima sunt, satis ostendunt: immo posita semel fallibilitate Pontificis, decreta fidei ab hoc constituta, ne quidem à volentibus observari possunt, quis enim certâ & divinâ fide id credat, quod certum non est, quod potest falso misceri? Quod si Patres tam severè in illos declamant, qui à sede Apostolica in uno alteròve descendunt, quid de illis dicturi essent, qui totam hujus auctoritatem in ipsa velut radice succidunt? Quod verò dicitur: nihil à summis Pontificibus in hac quæstione definitum esse, id quam à vero sit alienum, patet ex supra disputatis. Et demus ita esse, tacet Petrus, quia non auditur: *Si enim dixerit vobis, non credetis, & si interrogaverit, non respondebitis illi*: qui enim dicenti credant, qui ideò fallibilem volunt, ut credere non teneantur? Si Leonem, si Eugenium, si Sixtum, si tot Concilia non audistis, Innocentium audietis? At, inquiunt, omnem Pontificibus venerationem proferimus. Omnino sic à Catholicis oporteret: ceterum videntur nobis dicere, sed non facere: nec enim hanc novam obsequendi formam intelligimus; obsequimur, sed si jubet, non paremus: si minatur, contemnimus: si monet, non audi-

audimus: si statuit, non credimus: si appellantes recipit, tumultuamur:
& tamen obsequimur. Quis enim verò non dicimus Rex aliquis aut
Princeps, sed vel Paterfamilias à servis à filiis hoc obsequium ferret?
Faciunt ergo quod dicunt, & absoluta res est, aut si non faciunt, saltem
nec dicant, ne ludibrium inobservantiæ adjungant.

§. IX.

Respondetur ad objecta.

Summaria.

1. *Posse Papam in hæresin personalem cadere, non doctrinalem.*
2. *Non ideò frustra esse concilia, quia Papà falli non potest.*
3. *Posse Pontificem sine Conciliis necessariam dogmatis definiendis industriam adhibere.*
4. *Cypriani contentiones magnum argumentum esse infallibilitatis Pontificiæ.*
5. *Cur Pontifex hæresin docere non possit?*
6. *Quid de erroribus S. Petri?*
7. *Et Zephyrini?*
8. *Et Liberij?*
9. *Et Felicis?*
10. *Et II. Gelasij?*
12. *Et Vigilij?*
13. *Et Honorij I.?*
14. *Et aliorum Pontificum?*

XXX

15. *Non*